

سپاه سویخ ۲۷ آوری ۱۹۵۲ با تجویی زیارتی طایف میهم . علت تعقیق این است دربار کارشناسی پنج
فیض بفضل و مکن ذاست بودم ، رئی سیده دیدم که مشهد زیارت ذاست مطابق با مبتدیه و وقت رئیس زیردر
پوش است اند از این راستم و ب اختصار هم کشته با جوار وظیفه تمام کنم .

از این پنج فن شریعه و علما داموزی شوارابارگی بجزا متعذل داشته است زهی خشجی وی بر این درجه
نویں در این می دستگیر شباب « هوکار » نیک بشایه در این می عرضی پایی در عرصه گذارده باشیه بطریق بازی هم
« فوت و فتن » اینکار این مردمی . بینک لکه رسانی رام براستاد رهان دستور است . رایجا دیگر نتوانی
دوفن اعماهی دارد . چند دلیل این است باشد گیرمه ، تکراره زبر شد فری مبتدا لازم است . بازی هم
در کارهای محظوظ کاری از عالمی ماهیت پر ساخته اند هواست اورش باخت . علاوه بر آن بازی از فن آن
و حرف کارگرانی سرمه آورد تا مستحیله صنعت پول ازی و خیس مانی را خوبی داشت . بازی مصائب خوبی
و مانده است و یکم اینکه در کاری پایی شرود آنرا بسیز مذاق بپرس آورد و در در تداری عرصه تهار خود را
و در در است .

شواطیر آن « کجر صلح » دستور گذشت اینان « و ضرداش آنده ایران » برداخانم . از چهارم
با توقع سوط محنگ گویم این اسعار این مقام حسب دارویی باطن عالی توقع باشیگفت این اسعار بگزار
جان رضیان دعاوی است که هر کس در غصین جحو باهنا بر خود می کند .

برابر از هر چون سمع گداخت . بر اثر هزی را با منتاش صیغه خلق کرد . باز از این
صیغه این فتح صفت . سلیمانی قریب این فتح نویی (الی در صدد ایلانات ذوق خود) تبل
ساخت . صادرات سیع و فدری ذهن هجری شاعری تو از از پیش پلا صاری مصون ناه . باز
دری چیز و لذتی نداشت . الی ب این لذت های هن زان است و شاخزادان شیوه این بانی کنیه
دلخیز از مطالعه این اطیان یاد نهاد که اعماق این بی بی و لذت که عاده این این میم

شمرگی "آزادگاه" و "مار" در یکی ای لزان اتفاقات را نشان میدارد.

دسته غزیر، و طالب شرای ما، شرای عماصر فارسی زبان و طالب سگینی است.

سرفنت، ایجاد شکل رئیسی در میزون و شکل دمبلن: نقصان بی لزان خودت را استقرار بدیری تواعد آنرا هستم. در خطی اینzen ایجاد زنگی شروع و حاب و شوق انگز حلق خود را از هر باره در چارخوب ایجاد بجع وزان اخند شتر وارد سازم، در خطی شکل با مخصوصیت بد مرآت زده کردن قوام و مدارس جایزه شرف فارسی هستم.

خطیم میتوانست باشد و باعکس بجث و ایشتم و تبعیض خیز مرگتم و می آنک کارمانع اطلاع میان است. دیگر که باز

گویم: زبان نز (زبان خن) دین، خوش اینگ (فعیح) میزون نز (زنگی و مبارزه حلق)

شکل در شکل دمکراتیه دروزن، عاضه، ایصال شوی و پنهانیت (رکان سکانه تحمل ناگزیر در

شرعاً رسی عماصر. در حبابی و طالب ایشتم توسعه خود را فتح فرمیم: اتفاق های صبوری بگت بیم!

ژله رختن، اهلیان دام کن آنکه من / رکنستنایی میم لعن مسواد بمحکت نکامل در کار
اخیمه باش / چون بازخیز صفات و نیکیتیں اعتماد بری / هری شاهرا است: خط
ماه آدمی رخششی خواهد شد بگ لطف شماره انجا بر جزا هدایت کرد آینه هست گذم در
آن خطیم بادهم ایکار از سخن گویم.

ماله برگفت ها اتفاقی نیم

رضیت پیغی راسلامی گویم

آذر خواهش راسلامی گویم، کارن و آذین بچه های من بثین غزیر ای بجهن

روانه از دریافت نه و آنراست

بودیم